

YHDEKSÄN SYYTÄ MIKSI BIOENERGIAVERO ON HUONO IDEA

1. Vero menisi suomalaisten lämmityslaskuun.

Mitä enemmän verolla yritettäisiin fiskaalisesti kerätä rahaa, sitä enemmän nousisivat lämmityslaskut. Valtioneuvoston (2024) selvityksen mukaan 10,33 €/MWh:n vero kiinteälle biomassalle lämpö- ja voimalaitoksissa nostaisi kaukolämmön hintaa keskimäärin noin 8 prosenttia – pienissä, biomassavaltaisissa verkoissa jopa noin 10 prosenttia. Vuonna 2025 biomassalla tuotettiin 51 prosenttia Suomen kaukolämmöstä, joten vaikutus olisi laaja.

2. Suomalainen teollisuus maksaisi.

Vero kiinteälle biomassalle nostaisi metsäteollisuuden ja muiden biomassaa käyttävien yritysten energiakustannuksia. Sahateollisuudessa haitta tulisi kahdesta suunnasta: oman lämmöntuotannon kustannukset nousisivat ja purun, kuoren sekä muiden sivuvirtojen arvo energiaraaka-aineena alenisi.

3. Vero lisäisi sähkön tarvetta juuri talven vaikeimpina hetkinä.

Kaukolämmön ja sähkön kulutushuiput osuvat Suomessa samoihin pakkasjaksoihin, ja polttoaineita käyttävä kaukolämpö vähentää sähköjärjestelmän huipputehon tarvetta. Mallinnuksessa vero lisäisi lämmöntuotannon sähkönkulutusta noin 2 TWh ja vähentäisi biomassalla tuotettua CHP-sähköä noin 1 TWh vuodessa vuoteen 2030 mennessä – vaikutus korostuisi talvella

4. Vero heikentäisi kotimaisia työketjuja ja metsien hoidon kannustimia.

Energiapuun kysynnän lasku kohdistuisi metsänhoitoon, korjuuseen, koneyrittäjiin ja kuljetuksiin erityisesti maakunnissa. Samalla pienpuun heikompi kysyntä voisi hidastaa nuorten metsien hoitoa ja ensiharvennuksia, mikä pahimmillaan vähentäisi myöhempää arvokkaan tukkipuun kertymää.

5. Yksipuolinen suomalainen vero vääristäisi kilpailua ja biomassavirtoja.

EU ei tällä hetkellä velvoita verottamaan kiinteitä puupolttoaineita. Vain Suomessa toteutettava vero loisi riskin siitä, että suomalaisia energiajakeita ohjautuisi verottomille markkinoille esimerkiksi Ruotsiin tai Baltiaan sen sijaan, että niitä käytettäisiin Suomen energiajärjestelmässä.

6. Laskennallinen verotuki ei kuvaa todellista vaikutusta julkiseen talouteen

Bioenergia työllistää ja nimenomaan Suomessa. Nettovaikutuksesta julkiseen

talouteen ei ole kattavaa arviota, jossa olisi huomioitu korkeammat energiakustannukset, yritysten kilpailukyky, työllisyys sekä muut verotulot – siksi laskennallista verotuen määrää ei pidä esittää puhtaana julkisen talouden hyötynä.

7. Ilmastohyöty olisi epävarma ja kokonaisuutena rajallinen.

Valtioneuvoston selvityksen mukaan vero ei juuri pienentäisi päästökauppa- tai taakanjakosektorin laskennallisia päästöjä; mahdolliset hyödyt syntyisivät maankäyttösektorilla ja riippuisivat siitä, vähenevätkö hakkuut aidosti tai siirtyykö puu pitkäikäisiin tuotteisiin. Hakkuumääriä ohjaa ennen kaikkea teollisuuden tukki- ja kuitupuun kysyntä, ei energiapuu. Metsään jäävän puun sitoma hiili on vain väliaikaisesti varastoitu: esimerkiksi hakkuutähteistä hiili vapautuu muutamassa vuosikymmenessä.

8. Vero vaikeuttaisi teknisten hiilinielujen rakentamista.

Bio-CCS- ja Bio-CCUS-investointien kannattavuus edellyttää riittävän pitkäikäisiä laitoksia ja ennakoitavia käyttötunteja. Biomassan vero heikentäisi laitosten kilpailukykyä ja lisäisi epävarmuutta niiden tulevasta käytöstä – juuri kun Suomi pyrkii kehittämään bioperäisen hiilidioksidin talteenottoa, hyödyntämistä ja pysyvää varastointia.

9. Markkina muuttuu jo ilman uutta veroa.

Kiinteiden puupolttoaineiden käyttö lämpö- ja voimalaitoksissa väheni vuonna 2025 jo neljättä vuotta peräkkäin; kokonaiskäyttö laski 5 prosenttia ja metsähakkeen käyttö 13 prosenttia. Sähkökattilat, lämpöpumput ja hukkalämmöt korvaavat polttoa jo markkinaehtoisesti, joten vero kiihdyttäisi käynnissä olevaa muutosta lähinnä nostamalla kustannuksia ja riskejä.